

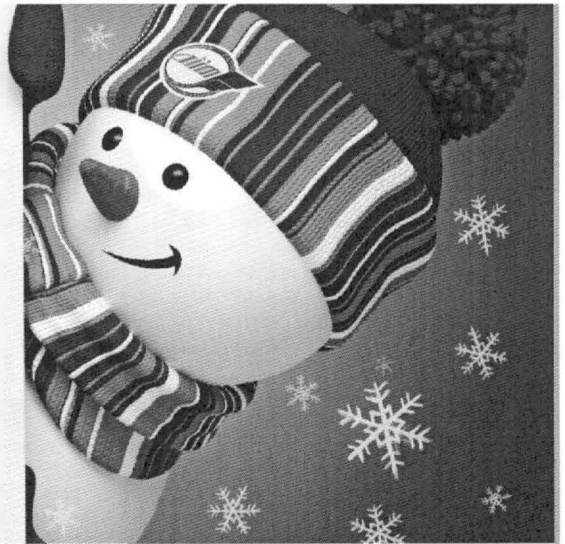

Шановні викладачі, співробітники та студенти!

Щиро вітаємо вас із Новим Роком та Різдвам Христовим!

Бажаємо міцного здоров'я, багаторості та оптимізму, непохитної віри в успіх, невиперненої енергії та творчого натхнення! Мир, щастя та злагоди вам і вашій родині!

З повагою ректорат, профком

Повідомлення

про встановлення тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В.Лазаряна по житловому будинку № 22

На виконання наказу Міністерства регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства України від 30.07.2012 року № 390 Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту ім. ак. В. Лазаряна пропонує на затвердження тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій.

Розрахунок тарифів виконано відповідно до Порядку формування тарифів на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 01.06.2011 р. № 869.

Зауваження та пропозиції приймаються протягом 15 днів з моменту публікації за адресою: 49010 м.Дніпропетровськ, вул. Лазаряна, 2 тел.: 776-58-36, 373-15-15.

Розрахункові тарифи на послуги з утримання будинків і споруд та прибудинкових територій складають (з ПДВ):

Назва статті	Періодичність надання послуги	Вартість послуги, грн/кв. м:	
		для квартир з входом через сходову клітку	для квартир та нежитлових приміщень з окремим входом
Прибирання сходових клітин	5 разів на тиждень	0,7712	0,00
Прибирання прибудинкової території, прибирання снігу в зимовий період	5 разів на тиждень	0,3339	0,3339
Технічне обслуговування внутрішньобудинкових систем тепло- водопостачання і водовідведення	2 рази на місяць	0,3165	0,3165
Дератизація	1 раз на 2 місяці	0,0140	0,0140
Дезинсекція	кожного місяця	0,0100	0,0100
Обслуговування димовентильційних каналів	1 раз на рік	0,0900	0,0900
Поточний ремонт конструктивних елементів, інженерних систем і технічних пристроїв будинків та елементів зовнішнього благоустрою	2 рази на рік	1,0470	1,0470
Витрати з посипання призначеної для проходу та проїзду частини прибудинкової території протигололедними сумішами	2 місяця на рік	0,0010	0,0010
Освітлення місць загального користування	постійно	0,2493	0,2493
Разом вартість утримання:		2,83	2,06

Приветствую, вас, преданные и неизменные читатели нашей университетской газеты «СтудЭкспресс»!

За окном декабрь, скоро Новый год, а это значит, что и модули не за горами! Но прошу не унывать, так как в руках держите свежий выпуск, а это значит, что вас ждет много интересного и полезного.

За эти полгода редакция провела масштабный проект в рамках университета (и не только) «Битва поэтов», создали новый логотип для паблика нашей газеты (<http://vk.com/studexpres>), также у нас новые корреспонденты – читайте, оценивайте!

На достигнутом останавливаться не собираемся! Чего и вам желаю в Новом году – самосовершенствоваться, идти к своей цели и достигать новых вершин! С Новым 2016 годом!

Головний редактор
Лисенко Ольга, гр. 743

Оголошення!
Пенсійне посвідчення Маковської Валентини Федорівни вважати недійсним

Кого робили в ДІТі?

Ще з початку навчального року коридори палацу культури гуділи підготовками до традиційного проекту «Шанс». Але Карина Коваленко, координатор проекту, вирішила всіх шокувати, відмінивши проект і... відкрити новий – «Зроблено в ДІТі». Його ідеєю було об'єднати всі номери в чотири різні команди під керівництвом чотирьох тренерів: Владислава Зарельського, Альони Пінаєвої, Романа Мельника та Ксенії Жмурко. Перед ними поставили не легку задачу – зіпнути всі відібрані попередньо номери в один сніговий шар, який покотиться лавиною слави. Збоку це виглядало так: взяти голову

крокодила, тулуб сови, приліпити передні лапи від kota, задні – кенгуру і отримати тваринку, яка буде літати.

Тиждень на репетиції, мінімум місяця, багато думок, ультразвук покриття палац культури. Вільно пересуватися по ньому було неможливо – студенти заповнили своєю творчістю кожен квадратний метр. І ось настав цей день – 26 листопада. 20 хвилин було дано для того, щоб полонити журі і порвати зал. Гра зі світлом, живий музикальний супровід, відібрані меблі у гуртожитках для декорації – все було використано для перемоги. Оплески, крики, сміх, сльози, радість, смуток,

споглади, спалахи камер – глядачі відчували себе присутніми на дійсно масштабному шоу, а учасники – зірками. Але завжди повинен бути фінал. На ньому відзначили кращі номери у різних номінаціях: краща пісня, танець, вокально-інструментальний номер, кращі жіноча і чоловічі ролі. І звичайно ж переможці проекту. В творчих проєктах все за планом йти не може – переможцями стали дві різні за постановкою і тематикою команди: Альони Пінаєвої та Романа Мельника. Команда Альони вирішила звернутися до класики і взяла за основу п'єсу Генріха «Незакінчена розповідь», а Роман вирішив за

рахунок своєї команди повернутися в студентське життя хоча б на 20 хвилин.

Декорації прибрані, музика вимкнена, а світло – погашено. Кого ж все таки зробили в ДІТі? Майбутніх зірок!!!

Гороскоп для факультетів

Е: Ви тільки подумайте... Если использовать электроннагревательные приборы правильно, то не будет недостатка в горячей воде и чае! Пусть знают все где находится «+», а гдє «-».

ПГС: Когда по утрам становится трудно поднимать себя с кровати, используйте все, что находится под рукой. Соседа, например! Он может послужить не плохим подъемным краном.

ВК: Декабрь – не сентябрь! Окна плотнее заперты, значит и песни нужно петь громче! Настала пора менять музыкальный репертуар.

ТК: Когда речь идет о цифрах, то все на переловой, а как на первую пару – попробуй кого-то отыскать в аудиториях. Ложитесь спать пораньше.

М: Всем хочется днями напролет валяться в теплой кровати, вместо того, чтоб грызть гранит науки. Леня – очень серьезная дама, но нужно уметь ей отказать!

МТ: Сонное царство охватило весь ДИИТ... Но вам как-то удастся держаться на плаву и не терять равновесие! Учеба не проходит даром. Так держаться!

УПП: Слякоть. Грусть. Да-да, в жизни управленцев сейчас именно такой период, когда нужно, чтоб их кто-то пожалел... Креститесь!

ЭГ: Уже зима, но летнее настроение не покидает вас? Может подтянуть языки и махнуть снова на море? Звучало бы не плохо, если бы не... УЧЕБА!

ОБЗ: «Дорога, дорога, осталось немного...». Немного поднапрячься и устроить настоящий «БУМ!» по грядущим модулям. Только не перестарайтесь, все хорошо в меру.

Коваленко Ирина, гр. 235

Інтерв'ю з переможцями

Як ми вже знаємо, переможцями нового шоу «Зроблено в ДІТі – 2015» стали дві команди під керівництвом тренерів Альони Пінаєвої та Романа Мельника. Нам вдалося розгадати їх формулу успіху.

І перший нам її видав Роман.

– Романо, скажіть, як виникла ідея вашого номера?

– Ми вирішили робити те, що кожному з нас близьке до душі – це студентське життя. Кожний із нас хоча б раз у житті думав: «Якби можна було б повернутись в минуле і щось змінити», ось і вирішили спробувати це у нашій постановці.

– Чи складно було поєднати різні номери за жанром і характером в одну постановку?

– Це легше, ніж здається. За час гри в КВК я навчився з'єднувати і не таке.

– Як багато часу ви потратили на репетиції?

– У мене дуже талановита і кмітлива команда, тому одного вечора нам було достатньо.

– Чим Вас зацікавив цей проєкт?

– Мене зацікавило те, що з'явилася можливість знову повернутися на дітвівську сцену і виступити перед зовсім незнайомою тобою публікою. Для мене це був, свого роду, виклик, який я прийняв.

Альону Пінаєву ми теж допитали.

– Альоно, як Ви вважаєте, що привело вас до перемоги?

– На мою думку, це бажання моєї команди працювати. Кожен із них дуже талановитий, а у поєднанні творчості і наполегливості, ми отримали перемогу.

– Чи важко проходили ваші репетиції?

– Абсолютно не складно. Мені легко вдалося втягнути всіх в захоплюючий процес під назвою «репетиція». Весь тиждень ми приходили в палац культури першими і покидали його останніми. І я вважаю, що моя команда взяла за цей тиждень набагато більше, ніж

просто кубок переможця.

– І наостанок, чим Вас зацікавив цей проєкт і що ви від нього отримали?

– Це була можливість знову побувати в рідних стінах і згадати, як це відбувалося в мої студентські роки! Я сумую за ДІТом і люблю його безмежно, я дякую йому за все, чого він мене навчив і за незабутні студентські роки, які він мені дав.

Звичайно, всіх таємниць нам не відкриють, бо залог успіху, мабуть, криється в індивідуальності кожного учасника.

**Лисья Ульяна, гр. 420-А,
 фото Бобошко Степана, гр. 151-М**

11 порад автостоперам-початківцям, або як наші дітвівці мандрують Україною

Двоє студентів факультету електрифікації Олександр Ісаєв і Богдан Аргюшенко з групи 223 вже не перший раз подорожують стоном. Що трапляється у дорозі і як справлятися з труднощами? Усе це далі в інтерв'ю.

— З чого для вас почався стон?

Олександр: — Почався з бажання відволіктися від всього і просто насолодитися життям. Я запропонував Боді — він з радістю погодився. Так само, як минулого разу, все вишло спонтанно і неочікувано.

Богдан: — Автостоп почався з плохого настроєння. Находясь в обшарі, отримав предложеніе от Штирлиця (Олександр Ісаєв. — прим. ред.) просто свалити. На что я радо ответил «да», потому что в тот момент было как-то пусто на душе.

— Як довго ви збиралися у цю подорож?

Олександр: — До цього ми взагалі не готувалися, так склалося, що це була п'ятниця 13. Вперше ми поїхали автостопом також в цей містичний день, але це було весною цього ж року.

Богдан: — Была плохая погода, ветер повалил дерево под обшарі, было много сомнений, пятница 13, хотел уже идти на пары, ну и тогда поступила фраза «Если бы ты завтра умер, ты пошел бы на пары?».

— Це був Ваш перший автостоп?

Олександр: — Ні, це наша друга така подорож. Вперше автостопом ми їхали з Івано-Франківська до Києва.

— Кого краще не брати із собою у мандрівку?

Богдан: — Не проверенных людей, после нашего первого стопа, много друзей заинтересовались и загорелось этой идеей. И были случаи, когда кто-то из них падал духом, и просто останавливали автобусы и за деньги добирались, куда им надо. В итоге тот кто сдался, оставлял своего друга в тушковой ситуации.

— Що з речей потрібно брати, а що не варто?

Богдан: — Из вещей желательнее брать карту, таблички с надписями городов, сменную обувь, побольше кофт, головной убор, перчатки, короче все теплое. Главное чтобы все вещи были цветные, какие-то наивные, может даже немного детские. Так как мрачное и черное не очень вызывает доверие у водителей.

Олександр: — Як сказав Богдан — теплі речі яскравого кольору — більша вірогідність викликати довіру у водіїв.

— Чим відрізняється зимовий стон від стопа влітку?

Олександр: — Взимку ще не їздили, але обидва рази їхали за поганих погодних умов: ранньою весною та восени. Влітку людина менш залежна від рюкзака, більший світловий день — більша вірогідність добратись до пункту призначення! Але могу сказати точно, що влітку легше.

Богдан: — Чем зимний стон от летнего отличается, не знаю, зимой никогда не ездили. Много факторов настроены против зимы, солнце встает поздно — и заходит рано, можно замерзнуть, машин меньше, слякоть и снег отпугивают водителей

братъ стоперов, мол «полмашины запачкаю».

— Розкажіть про «мертві траси».

Олександр: — Мертва траса для нас — це ділянка Тернопіль-Івано-Франківськ, не знаю чому, але коли ми вперше їхали з Франіка до Тернополя, ми також довго ловили машину, цей відрізок виявився для нас найважчим, 130 км ми долали 7 годин. В останні години ми не знали навіть що робити, хоч бери і плигай під машину. Але світ не без добрих людей і в кінці кінців нас підхопив хлопець на дев'ятці, прямо до Франківська. Як він говорив «Найголовніше в житті це друзі та гарні знайомі. Ставтеся добре до людей і вони завжди допоможуть вам».

Богдан: — Самые мертвые трассы, это там где самые плохие дороги, всегда стараемся ездить международного или государственного значения, когда едем пробиваем в гугле какими ездят дальнеобон, это тоже неплохой плюс.

— А тепер, розкажіть де шукати «живі» траси?

Олександр: — Найживішим відрізком виявилася ділянка

Знам'янка-Вінниця. Весь час ми їхали трасою Е50/М12, але саме між цими містами ми найшвидше зловили попутку.

Богдан: — Вообщее, это все дело случая, все зависит от обстоятельств!

— Найдовший час очікування?

Богдан: — 4,5 часа. Больше всего в этот раз простояли между Тернополем и Ивано-Франковском, около Бережан.

Олександр: — Да, Бережани це було щось!!! Жодної машини, навіть не зупинялись дізнатись напрямком. Сили були майже вичерпані, але нам треба було за будь що дотемна зловити машину і все ж

Примерно так «Доброго дня, ми подорожуємо автостопом, ви їдете...» Если начинаю спрашивать что это, объясняем что данный вид путешествия не предусматривает оплату. Иногда говорят, что туда не едут, но могут подкинуть «до

такого-то дерева за остановкой...». Мы всегда соглашались, даже если это нас продвинет на 100 м. Пунктом назначения, всегда называем ближайший населенный пункт, и дальше по разговору с водителем узнаем, куда он едет, может нам дальше по пути. И еще несколько пожеланий:

— найдите человека, который вас не подведет;

— лучше ехать с девушкой — больше вероятность что останутся;

— берите минимум денег, чтобы не было пути назад;

— не молчите в машине;

— верьте что машина, которая появилась из-за горизонта, обязательно остановится;

— не спрашивайте у дальнебойщиков, что они везут;

— травите байки в дороге;

— забудьте про цивилизацию, есть точка назначения, и верный человек рядом.

— Куди це плануєте поїхати?

Богдан: — Мы не планируем путешествия, в этом залог успеха. Новый уровень — это стон по Европе.

Олександр: — Планів багато — Європа для початку і навіть більше! Ми впевнені, що нам все вдасться. В кінці кінців ми живемо один раз, треба брати максимум від можливостей, щоб не шкодувати за даремно витраченим часом!

Не бійтеся жити, починайте з малого, заводте нові знайомства, нових друзів. Не залишайте сірою масою, проживіть це життя недаремно!)

Розмову вела Баскакова Ксенія, гр. 736

Выбор года – 2015

В конце осени в ДИИТе традиционно проводится конкурс талантов «Шанс». Но только не в этом году. 26 ноября прошёл новый формат «Шанса» – «Сделано в ДИИТе». А это значит, что приходит время подвести итоги предыдущего 2014/15 учебного года. Но есть кое-что и неизменное – это торжественная церемония награждения победителей конкурса «Выбор Года – 2015». На этом конкурсе определялись лучшие из лучших. С каждым годом конкурс приобретает все большее внимание, прослеживается тенденция к расширению количества претендентов, для жюри все сложнее и сложнее определить победителя.

В этом году определялись победители в 8 номинациях. Ежегодно оргкомитет университета присуждает награды лучшим студентам на заслуги в учебе, спорте. С гордостью отметим, что студенты нашего университета поддерживают «железнодорожный» порядок как в учебе, так и дома, в общежитиях. Это подтверждают номинации:

«Лучший факультет»:

I место – факультет «Управление процессами перевозок»,

декан Вернигора Роман Витальевич;

II место – факультет «Мосты и тоннели», декан Попович Николай Михайлович;

III место – Экономико-гуманитарный факультет, декан Полишко Татьяна Валерьевна.

«Лучшая группа»:

лучшая группа первого курса – гр. 411, куратор – Колесник Антон Игоревич, староста – Никифорова Алина;

лучшая группа второго курса – гр. 226, куратор – Кирилук Татьяна Игоревна, староста – Олейник Ростислав;

лучшая группа третьего курса – гр. 431, куратор – Бондаревский Андрей Григорович, староста – Яровой Максим;

лучшая группа четвертого курса – гр. 740-ф, куратор – Руденко Марина Вадимовна, староста – Синько Ольга.

«Лучший спортсмен» – победителем стал кандидат в мастера спорта Украины по легкой атлетике, чемпион университета Днепропетровской области по бегу на 5 000 и 10 000 м, аспирант университета – Забарилко Дмитрий.

«Лучшее общежитие»:

I место – Общежитие № 3, комендант – Бойко Надежда Гри-

горьевна, староста общежития факультета «М» – Григорюк Богдан, гр. 344.

II место – Общежитие № 5, комендант – Грановская Татьяна Васильевна, старосты общежития факультета «ОБЗ» и «МТ» – Дробот Александр, 141 гр., Бобков Илья, 533 гр.

III место – Общежитие № 6, комендант – Шелкова Людмила Ивановна, староста общежития факультета «УПП» – Федоряка Ольга, 433 гр.

«Лучший женский блок»:

I место – № 15, общежитие № 4, староста блока – Чернявская Екатерина, 765 гр.;

II место – № 43, общежитие № 6, староста блока – Федоряка Ольга, 433 гр.;

III место – № 42, общежитие № 1, староста блока – Зуева Яна, 741 гр.

«Лучший мужской блок»:

I место – блок № 33, общежитие № 1, староста блока – Колесников Антон, 640 гр.;

II место – блок № 34, общежитие № 4, староста блока – Алексеенко Виталий, 251 гр.;

III место – блок № 57, общежитие № 6, староста блока – Чаус Виталий, 431 гр.

«Лучшая женская комната»:

I место – комната 343, общежитие № 2, жители комнаты – Лагутенко Ольга, 321 гр., Лагутенко Юлия 341 гр., Кобиляцкая Вита, 351 гр.;

II место – комната 13р, общежитие № 5, жители комнаты – Стахорская Юлия, 141 гр.;

III место – комната 118, общежитие № 3, жители комнаты – Корниенко Анна, 927 гр., Капачева Катерина 923 гр., Маринич Наталья 923 гр.

«Лучшая мужская комната»:

I место – комната 46, общежитие № 3, жители комнаты – Котенджи Артур и Торкай Дмитрий, 940-А гр.;

II место – комната 345, общежитие № 4, жители комнаты – Егоров Артем 254 гр., Алексеенко Виталий 251 гр., Кондратенко Семен 254 гр.;

III место – комната 152, общежитие № 5, жители комнаты – Адиров Александр, 141 гр.

Таким образом, конкур «Выбор года – 2015» показал, что нашему университету есть к чему стремиться, кем гордиться, а значит есть будущее.

Демина Татьяна, 936 гр.

Битва поэтов

Вот и завершилась «Битва поэтов» среди студентов нашего университета и не только. Победители определены, награждены, а тот, кому не повезло, дальше набивает руку и ищет свою «музу». Изначально никто и подумать не мог, что это мероприятие обретет некоторую популярность в техническом вузе, но к счастью и удивлению организаторов все оказалось иначе.

Первым этапом проведения «Битвы поэтов» было введение в курс дела желающих познакомиться в данном соревновании, то есть знакомство с потенциальными участниками. Никто особо не удивился, когда пришло всего-то 6 человек, но как в дальнейшем обнаружилось, желающих принять участие гораздо больше, чем количество тех, кто пришел. На «знакомстве» было подробно рассказано о конкурсе, его правилах и особенности проведения.

Вся «Битва поэтов» была разделена на 3 этапа. В первом туре участникам предлагалось предоставить анонимно публикации свои творения на суд, проходивший в соц. сети «ВКонтакте», из личных архивов. Орга-

низаторы тщательно отслеживали и не допускали такого процесса как накрутка голосов, который имеет место быть при голосованиях в ранее указанной соц. сети. Второй тур был бы эквивалентен первому по форме проведения, если бы не одно

важное обстоятельство – разработанная система определения оценок предоставила к 3 туру троих финалистов. Третий тур был самым сложным, ведь теперь требовалось за неделю написать стих по картинке, предоставленной организаторами, а также прочитать его на публи-

«но»: второй тур имел форму «батла» и судей, то есть теперь стихи сравнивали не все вместе, а парами, что вместе с судейским голосованием и голосованием в «ВКонтакте» дало возможность корректно определять оценки. Такая интегри-

рованная система определения оценок предоставила к 3 туру троих финалистов. Третий тур был самым сложным, ведь теперь требовалось за неделю написать стих по картинке, предоставленной организаторами, а также прочитать его на публи-

с печением, что обеспечило довольно приятную, семейную обстановку. Финалистов оценивали слушатели, пришедшие в медиа-зал, анонимным голосованием. Первое место заняла Анастасия Журавлёва и была награждена книгой популярного украинского автора Сергея Жадана «Господь симпатизует аутсайдерам» и сертификатом на посещение спортзала на 8 занятий, второе место – Анастасия Рогоза и также была награждена сертификатом на посещение спортзала на 8 занятий, третье место занял Александр Беляев и был награжден сертификатом на посещение спортзала на 6 занятий.

Все участники молодцы – желаем дальнейших свершений!

На финале «Битвы поэтов» побывал Антон Лысенко, гр. 913.

События осени

Вот и закончилась осень – в этом году необыкновенно тёплая и ясная, ей на смену пришла зима. Мы ещё не разобрались какая будет, но надежда на снежную, морозную настоящую зиму. Совсем скоро осенние аватарки среди водопада листьев изменяться на снежные. И нам бы хотелось вспомнить, чем жил ДИИТ этой осенью.

• СПОРТ – это сила!

30.09.2015 на территории ДИИТа состоялось захватывающее спортивное мероприятие, на котором проводились показательные выступления фристайтеров, спортсменок айкидо, а также открытая тренировка по Street Workout-у.

Каждый участник мог присоединиться и улучшить свои физические способности под наблюдением тренеров и других опытных спортсменов.

Подгорный Николай, гр. 511.

• Спартакиада ДИИТа по футболу

Учебный год только набирал обороты, а наши спортсмены не теряли время! Они готовились к главному футбольному событию университета – «Кубку ректора». Подготовка уже второй год подряд входит за счет Спартакиады ДИИТа.

Уже с первых минут соревнований было понятно, что слабым команд среди участников нет, и чтобы стать победителем, придется приложить немало усилий. Каждый матч был захватывающим и интересным, а у футбольного поля собралось все больше болельщиков. Турнир прошел в дружеской, теплой атмосфере. Ни одна из команд не играла в полсилы. Об азарте и воле к победе свидетельствовали множество ярких игровых моментов, честная мужская борьба. Первое место заняла команда «УПП», второе – «Э», неожиданно в финал вырвалась команда «ТК»! Любите футбол, никогда не поддайте в офсайд и всегда забивайте голы!

Демина Татьяна, гр. 936

• «Ура! Я – студент!»

Первое октября. Достаточно солнечным и по-осеннему приятным оказался этот день. Для студентов ДИИТа он стал еще более особенным и значимым, так как именно первого октября мы праздновали День первокурсника «Ура! Я студент!».

Началось все с ярмарки, для которой каждый факультет подготовил массу конкурсов и интересных задач, поэтому без денежной единицы нашего университета здесь не обойтись, а как нам известно, Желдорик достаточно стабильная валюта, которая не подпадает под инфляцию! Факультеты были награждены в следующих номинациях:

Э – самая музыкальная точка,
М – самая сообразительная точка,

УПП – интеллектуальная точка,
МТ – самая яркая точка,
ПГС – самая меткая точка,
ОБЗ – самая креативная точка,
ЭГ – самая вкусная точка,
ТК – позитивная точка,
ВК – оригинальная точка.

Одновременно с ярмаркой начался и квест, во время которого участникам пришлось немало побегать по территории ДИИТа. Команды состояли из трех первокурсников и двух студентов старших курсов. Участники открыли для себя ДИИТ по-новому, побывав в отдаленных уголках студгородка. Победные места среди команд распределились так:

1 место – команда факультета «Электрификация железных дорог»;

2 место – факультет «Управление процессами перевозок»;

3 место – факультет «Техническая кибернетика».

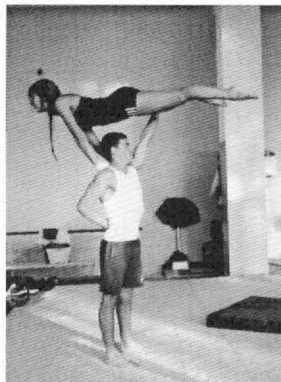
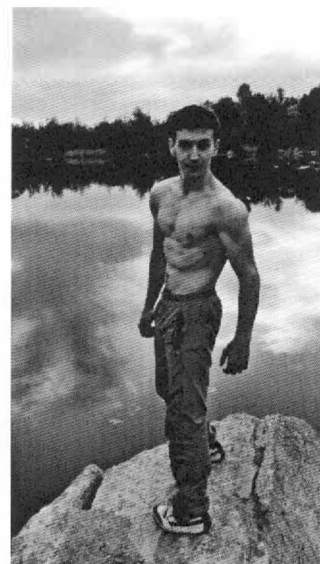
На концерте с приветственным словом выступил ректор университета Александр Николаевич Пшинько. Свои пожелания сказали Деканы факультетов. Выступления вокалистов и танцевальных коллективов поражали.

Очень радует то, что к участию в мероприятии присоединились многие первокурсники. Кто не решился проявить инициативу на этот раз, обязательно исправьте ситуацию и присоединяйтесь к участию в будущем, именно так вы проведете студенческие годы весело, интересно и энергично.

*Замедянская Наталья, гр. 945,
фото Артура Котенджи
События осени собирала воедино
Ольга Лысенко, 743 гр.*

Коли спорт – це життя!

Новоспеченою «зіркою» цього місяця став студент 241 гр. Олександр Мартиненко – спортсмен, дівівець та просто красень! Почав займатися Street Workout ще з 15-ти років та не баче своє життя без спорту! Після вступу до ДІІТу почав займатися ще й спортивною гімнастикою. Займав призові місця в різних містах України зі змагань вільного стилю фристайл з Workauty серед звичайних, так би мовити, «дворових» спортсменів. І як результат – зайняв І місце на універсиаді й виконав третій юнацький розряд! Також хлопець полюбу-

ляє різноманітні тренування: він справжній спеціаліст з тренувань з вагою власного тіла, а нещодавно почав займатися парною акробатикою і, як заявляє хлопець, досить таки успішно! Заради власного здоров'я та покращення показників дотримується правильного харчуван-

ня, що неодмінно надає сил для підкорення нових вершин у спортивному житті!

Побажасмо Олександрові фізичної наснаги та перемог у його спортивному майбутньому!

Ірина Коваленко, гр. 235

В пошуках майбутнього

Доля – це така хитка штука: ніколи не знаєш, де і коли ти опинишся, в який бік тебе зверне наступного разу. Вона може тебе не чіпати довгий проміжок часу, а потім, бах – і за секунду ти вже не той, ким бачив себе в майбутньому.

І про мене доля не забула. Літо 2015 – це літо роздумів, невпевненості і поринання в думки. Закінчивши залізничний коледж, від мого вибору залежала моя подальша доля: працювати на благо залізничі чи знову прожити золоті роки студентства. Вибір був тяжкий, і кожен мій день проходив в роздумах. Але думка про те, що я знову можу бути студентом мені не давала спокою. Я до останнього сумнівалась, чи правильно зробила свій вибір.

Мабуть, невпевненість тривала доти, поки я не пізнала наш університет з середини. З'ясувалося, за громіздкими суворими колонами криється і тепло, і підтримка.

Не пройшло багато часу для того, щоб зрозуміти: навчання в ДІІТі – не легка праця. Але воно ж того варте. На запитання: «Де ти навчасишся?» з високою піднятою головою відповідай: «В ДІІТі!». У великій дружній родині. У вулику, де постійно хтось гуде і кожен займається своїм захопленням до душі. Мабуть, не знайдеться жодного студента, який би не був поринувтий у справу. Чи то в науку, чи то в спортивну гру, чи то культуру, але кожен з них працює не тільки заради себе, але й для ДІІТу, заради своєї «нової родини». Важко собі уявити, як таку кількість студентів можна згрупувати в єдине ціле? Напевно, це покликання кожного з нас. Мабуть, то все доля, яка звела нас під одним дахом. Під дахом якого я з гордістю скажу: «УРА, я – знову студент, студент ДІІТу!»

Лисяк Ульяна, гр. 420а

Західний шлях мого відпочинку

Так швидко промайнуло літо... Для студентів – це не тільки пора відпочинку, але й можливість трохи покращити своє матеріальне становище. І кожний з нас очікує цю пору, тому що це завжди незабутні враження, присмні спогади та нові друзі.

Особисто невеличку частинку довгоочікуваної відпустки цього року я провела на Західній Україні. Із своєю сім'єю та у супроводі друзів побувала на відомих водоспадах, у Львові, на Гуцульщині, підкорила гору Говерла! Відверто кажучи, там я побувала вперше, і враження мої справді незабутні, спогади стовідсотково присмні, і нових друзів я теж там відшукала.

З чого почати... Напевно, почну з самого початку. Ще коли я була в 9 класі, до нас у школу на два тижні приїхала делегація зі Львова. Тоді я познайомилася з чудовою дівчинкою Тетяною і дала обіцянку, що колись я до неї обов'язково приїду. Скажу відверто, мої плани на літню відпустку були трішки іншими, але як кажуть: «Людина планує, а Бог керує». І моєму запланованому не судилося здійснитися, зате здійснилось неза-

плановане, і я поїхала на Захід – план всі тимчасові незручності.

ну Україну.

Головною метою поїздки було покорення Говерли. Щасливі і натхненні вирушили в дорогу в очікуванні нових вражень. Пекуче літнє сонце мало намір зробити нашу поїздку виснажливою, але це було лише на перший погляд, тому що кожний рухався назустріч своїй нездоланній вершині, яку треба здолати, і це очікування чогось великого відсувало на задній

Отак, долаючи перешкоди – виснажливу спеку, ми піднялися на Говерлу! Я – дитина рівнин, і гори для мене є чимось незвіданим. Було надто важко, і я, знайшовши перший ліпший камінь, присіла на ньому та сповістила всіх, що моя вершина вже здолана. Здолавши цю вершину, ми повертались додому змучені, але безмежно щасливі.

Можна довго розповідати, як вразили місцеві красюди, як зачарувувала колоритна музика гір. Ми приїхали на Гуцульщину. «Трембітар», гурт «Перевал» – це українські самородки. Неосвічені в музичній справі навіть ми всією групою заграли чудову музику. Особливо мене підкорили диво-інструменти цимбали. Гори, полонини, люди які після таких поїздок стають друзями – все це просто бомбезно. Тоді нас перевдягли і я стала гуцулкою. Місцеві з радістю нагодували автентичними баношом і чанахами.

Ми були у подорожі якраз на державні свята. До своїх витоків з'їхалися люди з усіх областей України та різних держав. Всього піднялися на Говерлу за один день більш 32 тис. туристів! Саме тут ти розумієш, що гарні емоції, усмішки, спільна мета зводять нанівець всі колишні сварки, стереотипи. Тому всім я раджу Карпати – як ліки від всіх хвороб!

Тетяна Дьоміна, 936 гр.

Цікавий театр

А чи знаєте ви, який був театр у стародавні часи? Наприклад, у Афінах вистави давались двічі на рік. Театри вмщували в себе 17 тис. чоловік. Тривалість вистав була чотири дні. П'ятнадцять п'єс йшли одна за одною безперервно. Також, цікавим фактом залишається те, що держава сплачувала денну платню не акторам, а глядачам. Так, саме глядачам. А все це було зроблене тому, що театр вважався не розвагою, а священною справою – вшануванням бога Діоніса. Також, у грецькому театрі була спеціальна посада – рабдук, які лупцювали глядачів палицями по хребту, що порушували спокій.

Зараз, театр – це веселка емоцій, перепліт буденності і святковості, відпочинку душі, це – віддзеркалення сьогодення.

Представляємо до вашої уваги дні та місця, де ви можете поринути в минуле і глянути на «сьогодні» з іншого боку:

На вулиці Рогальова, 9-27 грудня, о 18.00 «Телетатр», покаже французьку комедію «Обережно – Жінки» (18+).

Академічний театр опери і балету представлятиме бетселер класичної літератури за цінами від 30 до 70 грн: 28 грудня о 12.00 – «Снігова Королева».

А Дніпропетровський Академічний театр ім. Т. Шевченка закінчить 2015 рік і почне новий такими постановами:

27.12.–10.01. – казковий репертуар

Е. Т. А. Гофман;

6, 7 січня – «Пеппі Довгаланчоха»;

8, 9 січня – «Аладін»;

10 січня – «По шучому велінню».

Не відкладайте відпочинку душі на завтра, завітайте у театр сьогодні.

Завісу минулого відкривала Лисяк Уляна, 420-А гр.

Афішу театру складала Лисенко Ольга, 743 гр.

Кросворд

По-горизонталі:

1. Місце, де можна перейти з нового корпусу в старий і навпаки на 3-ому поверсі.
4. Назва студентської газети ДІТу.
10. Кличка кішки, яка живе у ДІТі на першому поверсі старого корпусу.

11. Могутні, величезні, тримають ДІТ.

12. Викладач, який каже тим, хто його не слухає: «Ваша стежка лежить поза шляхами ДІТу».

По-вертикалі:

2. Варшавський викладач.
3. Прізвище викладача кафебри економіки Наталія Викторівна...
4. Прізвище викладача, що за тиждень до модулів оголо-

шує: «Ну що, студенти, свято наближається?!»

6. Що завітає весною на дитівському подвір'ї?

7. Домівка немісцевих студентів.

8. Що знаходиться у кабінеті 1302?

9. Прізвище викладача з кафебри вищої математики, найулюбленішим висловлюванням якого є: «Дядю не обдурю».

